

- Estónska asociácia lekární má právnu spôsobilosť podať žalobu o neplatnosť rozhodnutia Komisie SA.42028 (2017/NN) na Všeobecný súd ako zainteresovaná strana podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 1 písm. h) nariadenia č. 2015/1589.⁽³⁾
- 2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia mala povinnosť začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ z dôvodu vážnych ťažkostí. Vážne ťažkosti Komisie pri prijatí napadnutého rozhodnutia, a teda porušenie procesných záruk stanovených v článku 108 ods. 2 ZFEÚ, vyplývajú z nasledujúcich skutočností:
 - Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že dospela k záveru, že zo štátnych zdrojov nie je poskytovaná žiadna výhoda, pretože Komisia nezistila, že Fínsko zneužilo svoje regulačné právomoci, čo viedlo k využitiu uvedených štátnych zdrojov,
 - Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že nekonštatovala žiadnu selektívnu výhodu, pretože Komisia nesprávne kvalifikovala „osobitné úlohy“ ako služby všeobecného hospodárskeho záujmu (SVHZ),
 - Komisia vo fáze predbežného preskúmania nezhrmaždila podstatné informácie,
 - Trvanie fázy predbežného preskúmania bolo neprimerane dlhé (skoro 30 mesiacov),
 - Komisia použila bezprecedentnú právnu definíciu „osobitných úloh“,
 - Fínsko zmenilo zákon o univerzitách v priebehu fázy predbežného preskúmania, teda zákon, podľa ktorého Fínsko vracalo daň z príjmov právnických osôb a lekárske poplatky zaplatené spoločnosťou Yliopiston Apteekki Oy Univerzite v Helsinkách, čo predstavovalo centrálny prvok jedného z uvedených opatrení pomoci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 422, 2017, s. 10.

⁽²⁾ Rozsudok z 24. marca 1993, Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques a i./Komisia, C-313/90, EU:C:1993:111.

⁽³⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015, stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 19. januára 2018 – Delfant Hoylaerts/Komisia

(Vec T-17/18)

(2018/C 104/57)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Isabelle Delfant Hoylaerts (Montredon-des-Corbières, Francúzsko) (v zastúpení: E. Conquet, avocat)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 21. marca 2017,
- zrušil implicitné zamietajúce rozhodnutie Komisie z 20. októbra 2017,
- uložil Komisii povinnosť uhradiť výdavky súvisiace s lekársnym vzdelávacím inštitútom, a to od 20. októbra 2017,

- uložil Komisii povinnosť zaplatiť pani Isabelle Delfantovej Hoylaertsovej sumu vo výške 3 000 eur ako náhradu škody za spôsobenú morálnu a finančnú ujmu,
- uložil Komisii nahradiť trovy konania a zaplatiť pani Isabelle Delfantovej Hoylaertsovej sumu vo výške 3 000 eur ako mimosúdne výdavky.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jeden žalobný dôvod, ktorý sa zakladá na porušení článku 72 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie, ktorého ustanovenia prebrala spoločná právna úprava týkajúca sa poistenia pre prípad choroby úradníkov Európskej únie, a predovšetkým článku 20, ako aj príručky zásahov Komisie pre zdravotné postihnuté deti štatutárnych zamestnancov.

Podľa žalobkyne Komisia údajne porušila citované ustanovenia, keď prijala rozhodnutie, ktorým zamietla zaplatiť výdavky súvisiace s lekárskeým vzdelávacím inštitútom (ďalej len „IME“) pre jej zdravotne postihnuté dieťa. V tejto súvislosti uvádza, že uvedené rozhodnutie je z administratívneho hľadiska úplne nejasné a že Komisia vychádzala z nesprávneho právneho základu.

Napokon žalobkyňa tvrdí, že zneužívajúce konanie Komisie môže viesť k vážnym následkom, keďže Komisia nie je schopná uhradiť samotné výdavky IME, hoci je tento inštitút životne dôležitý pre jej dieťa. Jej morálna a finančná situácia sa tak v dôsledku chybného konania Komisie zhorší.

Žaloba podaná 19. januára 2018 – Poľsko/Komisia

(Vec T-21/18)

(2018/C 104/58)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2017/2014 z 8. novembra 2017, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) [oznámené pod číslom K (2017) 7263] (Ú. v. EÚ L 292, 2017, s. 61) v časti, v ktorej sa vylučujú z financovania Európskou úniou netto sumy 48 317 806,79 eura a 26 638 201,22 eura vynaložené platobnou agentúrou akreditovanou Poľskou republikou,
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 52 ods. 1 nariadenia č. 1306/2013⁽¹⁾, pretože Komisia vykonala finančnú opravu vychádzajúc z nesprávneho zistenia skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia, hoci výdavky Poľská republika vynaložila v súlade s predpismi Únie.